

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-145-16

Druk nr 1063
Warszawa, 24 listopada 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, 904, 960 i 1250) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Służba Więzienna, w zakresie określonym przez Ministra Sprawiedliwości, zapewnia porządek i bezpieczeństwo w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz w Prokuraturze Krajowej.”;

2) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. W zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2b, przez jednostkę organizacyjną, o której mowa w przepisach niniejszego rozdziału oraz wydanych na ich podstawie przepisach wykonawczych, rozumie się także urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuraturę Krajową.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165, z 2014 r. poz. 24 i 1199 oraz z 2016 r. poz. 904) w art. 35 w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) funkcjonariusz Służby Więziennej – wyłącznie w przypadku usiłowania bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, usiłowania ucieczki przez osobę pozbawioną wolności, a także w pościgu za nią lub osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty zakładu karnego, aresztu śledczego lub innej jednostki organizacyjnej, w której Służba Więzienna zapewnia porządek i bezpieczeństwo.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177 i 1579) w art. 40 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prokurator kierujący jednostką organizacyjną prokuratury zarządza stosowanie środków zapewniających bezpieczeństwo podlegających mu jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zapobiegających naruszeniu zakazu, o którym mowa

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz ustawę z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

w § 1. W takim przypadku do ochrony tych jednostek oraz osób w nich przebywających stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432), chyba że ochrona ta jest realizowana na podstawie art. 2 ust. 2b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, 904, 960, 1250 i ...).”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie przewidują powierzenie Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej. Szczególny charakter zadań wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego może wiązać się z występowaniem zagrożeń dla bezpieczeństwa urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości, pełniącego jednocześnie funkcję Prokuratora Generalnego, a także dla bezpieczeństwa Prokuratury Krajowej, zapewniającej obsługę Prokuratora Generalnego, wobec których to zagrożeń może okazać się niewystarczające zapewnienie adekwatnego poziomu ochrony przez podmioty wykonujące zadania na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432). Zasadne jest zatem uzupełnienie porządku prawnego o przepisy przewidujące powierzenie zadań z tego zakresu Służbie Więziennej, będącej formacją dysponującą zarówno wiedzą i doświadczeniem z zakresu zapewnienia ochrony zakładów karnych i aresztów śledczych przed działaniami świata przestępczego, w tym zorganizowanych grup przestępczych, jak i odpowiednio przeszkolonymi funkcjonariuszami. O zakresie realizacji powierzanych zadań będzie decydował Minister Sprawiedliwości jako zwierzchnik Służby Więziennej, przy uwzględnieniu okoliczności, że zarówno urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości, jak i Prokuratura Krajowa są usytuowane w kilku lokalizacjach, przy czym nie każda z nich, z racji realizowanych zadań, wymagać będzie zapewniania porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Przy wykonywaniu zadań określonych w projektowanym przepisie art. 2 ust. 2b ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, z późn. zm.) Służba Więzienna korzystać będzie z przyznanych jej ustawowo uprawnień, w tym uprawnień określonych w rozdziale 3 wyżej wymienionej ustawy. Ponieważ przepisy tego rozdziału posługują się przy określaniu niektórych uprawnień pojęciem „jednostki organizacyjnej”, którego znaczenie – stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy – ogranicza się wyłącznie do jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, niezbędne stało się uzupełnienie tego rozdziału o projektowany przepis art. 23a, wskazujący, że w zakresie wykonywania zadań określonych w art. 2 ust. 2b przez jednostkę organizacyjną w rozumieniu tych przepisów należy rozumieć także urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości i Prokuraturę Krajową.

Podobnie, w celu zachowania spójności systemowej i zapewnienia możliwości zastosowania przepisów regulujących zasady podejmowania przez funkcjonariuszy czynności

służbowych we wszystkich przypadkach wynikających z poszerzanego projektowaną ustawą zakresu zadań Służby Więziennej, niezbędne stało się zaproponowanie nowelizacji przepisu art. 35 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), określającego przypadki, w których funkcjonariusz Służby Więziennej jest uprawniony do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego. W proponowanym nowym brzmieniu tego przepisu obok już w nim przewidzianego uprawnienia do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego w przypadku usiłowania bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, usiłowania ucieczki przez osobę pozbawioną wolności, a także w pościgu za osobą pozbawioną wolności oraz w pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty zakładu karnego lub aresztu śledczego, należało uzupełnić ten przepis w odniesieniu do przypadku pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty innej jednostki organizacyjnej, w której Służba Więzienna zapewnia porządek i bezpieczeństwo. W pozostałym zakresie do przypadków związanych z koniecznością użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego znajdzie zastosowanie niewymagający nowelizacji przepis art. 35 ust. 2 pkt 9 wyżej wymienionej ustawy, zgodnie z którym decyzję w tym zakresie w przypadku wykonywania czynności służbowych poza jednostką organizacyjną Służby Więziennej przez kilku funkcjonariuszy podejmuje funkcjonariusz wyznaczony jako dowodzący.

Zmiana art. 40 § 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177 i 1579) stanowi konsekwencję zmian wprowadzanych do ustawy o Służbie Więziennej i ma na celu zapewnienie systemowej spójności tej regulacji przewidującej obecnie, iż zapewnianie bezpieczeństwa w jednostkach organizacyjnych prokuratury realizują podmioty wykonujące zadania na podstawie ustawy o ochronie osób i mienia, z wprowadzanymi przepisami umożliwiającymi wykonywanie tych zadań, w odniesieniu do Prokuratury Krajowej, przez Służbę Więzienną.

Powierzenie Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa w jednostce organizacyjnej prokuratury – Prokuraturze Krajowej, w lokalizacji mieszczącej się w Warszawie, przy ul. Rakowieckiej 26/30, zostanie sfinansowane ze środków, które obecnie Prokuratura Krajowa wydaje na ochronę swoich obiektów w ramach zakupu usług ochrony osób i mienia (ok. 450 tys. zł).

Wdrożenie projektowanych rozwiązań nastąpi wyłącznie z wykorzystaniem środków w ramach przyznanych limitów wydatkowych.

Przewidywana data wejścia w życie ustawy – z dniem następującym po dniu ogłoszenia – podyktowana jest faktem, iż realizowana w chwili obecnej, przez podmioty działające na podstawie ustawy o ochronie osób i mienia, ochrona budynków Prokuratury Krajowej zakończy się, w związku z wygaśnięciem umowy, w dniu 31 grudnia 2016 r. Powyższe uzasadnia zaś pilne wejście w życie projektowanej ustawy, co umożliwi zapewnienie bezpieczeństwa Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu oraz Prokuraturze Krajowej, od dnia 1 stycznia 2017 r., przez funkcjonariuszy Służby Więziennej, bez konieczności zawierania kolejnej umowy dotyczącej ochrony. Za skróconym okresem *vacatio legis* przemawia zatem istotny interes publiczny, przy czym uwzględniając adresatów projektowanych norm – zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej, w tym przez Europejski Bank Centralny.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zaś w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości został zamieszczony odnośnik kierujący do odpowiedniej strony w BIP RCL.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

Wnioskodawca projektu nie był zobowiązany do uzyskania stanowiska koordynatora OSR do przygotowanego dokumentu OSR w trybie określonym w § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

W toku uzgodnień międzyresortowych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Prezes RCL, Minister – Członek Rady Ministrów Pan Henryk Kowalczyk oraz Prokuratura Krajowa. NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa zwrócił się natomiast z pytaniem, czy zostaną przydzielone nowe etaty Służbie Więziennej w związku z realizacją nowych zadań.

Wątpliwości Prezes RCL dotyczące potrzeby zmiany nomenklatury zadań Służby Więziennej powierzanych projektowaną ustawą przez ich dostosowanie do wynikającej z ustawy o ochronie osób i mienia, potrzeby wprowadzenia odrębnej normy kompetencyjnej umożliwiającej Ministrowi Sprawiedliwości powierzanie Służbie Więziennej obowiązków związanych z ochroną Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Prokuratury Krajowej oraz stosownej procedury w zakresie rozpatrywania wniosku Prokuratora Krajowego, a także potrzeby doprecyzowania zakresu uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej w związku z powierzonymi zadaniami zostały wyjaśnione w piśmie z dnia 26 października 2016 r. Uwzględniono natomiast uwagę dotyczącą doprecyzowania projektowanego art. 40 § 2 ustawy – Prawo o prokuraturze (czyniąc tym samym zadość także uwadze Prokuratury Krajowej) oraz uzupełniono uzasadnienie projektu ustawy o informację w przedmiocie braku konieczności uzyskiwania przez wnioskodawcę projektu stanowiska koordynatora OSR do przygotowanego dokumentu OSR w trybie określonym w § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Uwagi Ministra – Członka Rady Ministrów Pana Henryka Kowalczyka, dotyczące wątpliwości odnoszących się do obligatoryjności albo fakultatywności korzystania w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej z usług funkcjonariuszy Służby Więziennej w zakresie zapewniania porządku i bezpieczeństwa oraz wpływu regulacji na przedsiębiorców działających w sektorze ochrony osób i mienia, zostały wyjaśnione.

Odnosząc się do wątpliwości NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, należy wskazać, iż zgodnie z informacjami zawartymi w uzasadnieniu i OSR dodatkowe środki na zadania Służby Więziennej, w kwocie ok. 450 000 zł, będą wynikały z oszczędności poczynionych na zakupie usług ochrony osób i mienia.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pan Patryk Jaki – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Wojciech Ulitko – Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego, Ulitko@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 423</p>	<p>Data sporządzenia 14.11.2016 r.</p> <p>Źródło Inne</p> <p>Nr w wykazie prac RM UD148</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie przewidują powierzenie Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej. Szczególny charakter zadań wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego oraz Prokuraturę może wiązać się z występowaniem zagrożeń dla bezpieczeństwa urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości, pełniącego jednocześnie funkcję Prokuratora Generalnego, a także dla bezpieczeństwa Prokuratury Krajowej, wobec których to zagrożeń może okazać się niewystarczające zapewnienie adekwatnego poziomu ochrony przez podmioty wykonujące zadania na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania mają na celu uzupełnienie porządku prawnego o przepisy umożliwiające powierzenie zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Prokuraturze Krajowej Służbie Więziennej, będącej formacją dysponującą zarówno wiedzą i doświadczeniem z zakresu zapewnienia ochrony zakładów karnych i aresztów śledczych przed działaniami świata przestępczego, w tym zorganizowanych grup przestępczych, jak i odpowiednio przeszkolonymi funkcjonariuszami. O zakresie realizacji powierzanych zadań będzie decydował Minister Sprawiedliwości jako zwierzchnik Służby Więziennej, przy uwzględnieniu okoliczności, że zarówno urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości, jak i Prokuratura Krajowa są usytuowane w kilku lokalizacjach, przy czym nie każda z nich, z racji realizowanych zadań, wymagać będzie zapewnienia porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Dodatkowo projekt, w celu zachowania spójności systemowej i zapewnienia możliwości zastosowania przepisów regulujących zasady podejmowania przez funkcjonariuszy czynności służbowych we wszystkich przypadkach wynikających z poszerzonego projektowaną ustawą zakresu zadań Służby Więziennej, przewiduje nowelizację przepisu art. 35 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), określającego przypadki, w których funkcjonariusz Służby Więziennej jest uprawniony do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego. W proponowanym nowym brzmieniu tego przepisu obok już w nim przewidzianego uprawnienia do podjęcia decyzji o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego w przypadku usiłowania bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie uprawnionego lub innej osoby, usiłowania ucieczki przez osobę pozbawioną wolności, a także w pościgu za osobą pozbawioną wolności oraz w pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty zakładu karnego lub aresztu śledczego, należało uzupełnić ten przepis w odniesieniu do przypadku pościgu za osobą, która dokonała bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty innej jednostki organizacyjnej, w której Służba Więzienna zapewnia porządek i bezpieczeństwo. W pozostałym zakresie do przypadków związanych z koniecznością użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego znajdzie zastosowanie niewymagający nowelizacji przepis art. 35 ust. 2 pkt 9 wyżej wymienionej ustawy, zgodnie z którym decyzję w tym zakresie w przypadku wykonywania czynności służbowych poza jednostką organizacyjną Służby Więziennej przez kilku funkcjonariuszy podejmuje funkcjonariusz wyznaczony jako dowodzący.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na szczegółowość projektowanych rozwiązań, odstąpiono od porównań międzynarodowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny; Ministerstwo Sprawiedliwości			Możliwość zapewnienia porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Prokuratura Krajowa			Możliwość zapewnienia porządku i bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.
Służba Więzienna			Możliwość skierowania funkcjonariuszy do wykonywania zadań w Ministerstwie Sprawiedliwości i Prokuraturze Krajowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0–10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	<p>W odniesieniu do zapewnienia bezpieczeństwa urzędu zapewniającego obsługę Ministra Sprawiedliwości projektowane rozwiązania nie generują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.</p> <p>W przypadku skorzystania z możliwości powierzenia Służbie Więziennej zadań związanych z zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa w Prokuraturze Krajowej, roczny koszt tego przedsięwzięcia winien wynieść ok. 450 tys. zł, co odpowiada wysokości środków, które obecnie Prokuratura Krajowa wydaje na ochronę obiektów w ramach zakupu usług ochrony osób i mienia.</p> <p><u>Wdrożenie projektowanych rozwiązań nastąpi wyłącznie z wykorzystaniem środków w ramach przyznanego limitu wydatkowych i nie spowoduje zwiększenia limitu wynagrodzeń oraz wzrostu zatrudnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej.</u></p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							Łącznie (0–10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								

	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwrotnej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Nie dotyczy.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana regulacja nie oddziałuje na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Brak wpływu na pozostałe obszary.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Przewiduje się wejście w życie projektu ustawy z dniem następującym po dniu ogłoszenia.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Nie przewiduje się przeprowadzania odrębnej ewaluacji projektu.								
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)								
Brak.								

Warszawa, 17 listopada 2016 r.

31

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1564.2016 / 6/JS

dot.: RM-10-145-16 z 16.11.2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Służbie
Więziennej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw
członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z w.w. Ministra
Spraw Zagranicznych
Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów

wpłynęło 18 -11- 2016